L'essència dels Sangtraït reneix

Quim Mandado, un dels membres de Los Guardians del Pont, amb l'Orquestra de Cambra de l'Empordà al fons Foto: JOAN SABATER.

L'Acústica de Figueres es guardava per l'última jornada un as a la màniga. Los Guardians del Pont (la banda formada per dos ex-Sangtraït, Quim Mandado i Martín Rodríguez) s'acompanyaven de l'Orquestra de Cambra de l'Empordà per rememorar el repertori de la mítica banda de la Jonquera. Les entrades s'havien exhaurit feia setmanes i la sonora ovació després de fer sonar la primera cançó, Alè de mil cent, ja feia preveure una nit apoteòsica. “No li fotrem tanta canya com altres vegades, però segur que quedeu satisfets”, assegurava Mandado només començar. Ara bé, de canya no en va faltar. L'orquestra de cambra no era impediment perquè el grup deixés anar la seva vena més potent. Els arranjaments sabien mantenir l'essència de les cançons, que seguien sent autèntiques obres de heavy metal, però hi afegien una capa extra.

Davant d'un públic fidel i absolutament entregat, els músics van contribuir a reviure aquells concerts dels anys noranta que encara són ben presents dins l'imaginari col·lectiu. Ha plogut molt des de llavors, però algunes tendències no canvien. Martín Rodríguez segueix sent aquella bèstia indomable que sovint abandona la bateria per fer-ne de les seves. Al llarg de la nit va fer parar bojos els músics en més d'una ocasió amb uns solos de bateria marca de la casa. De fet, Quim Mandado tenia dificultats per evitar que se li esvalotés el galliner. La nit, però, permetia algunes llicències. I és que quan l'orquestra i el grup entraven en matèria el resultat era immillorable. La coordinació entre ells era total i feia d'allò més natural la unió de dues sonoritatsa priorimolt distants.

No hi van faltar els grans clàssics com La reina del gel,Furtadora d'ànimes o Els senyors de les pedres,però també va haver-hi temps per a alguna peça de Los Guardians del Pont. Un dels moments més emotius de la vetllada va arribar al final. El so dels violins entonava les notes d'El vol de l'home ocell i de sobte començava a alçar-se una remor per tot el teatre. Quim Mandado encara no havia arribat a cantar la primera síl·laba i el públic ja corejava una de les grans balades de la història musical del país. Amb el públic dret, el concert va arribar a la fi amb Sentiments de paper i Somnis entre boires.

El de Sangtraït simfònic, però, no va ser l'únic concert estel·lar d'una última nit de l'Acústica que va deixar un nou ple absolut a la ciutat amb propostes com Blaumut, Els Amics de les Arts, Joan Miquel Oliver i Anna Roig. En total, el festival ha tingut 95.000 espectadors.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 31-08-2015 Pàgina 44
-El Punt Avui. Barcelona 31-08-2015 Pàgina 36
-El Punt Avui. Camp i Ebre 31-08-2015 Pàgina 36
-El Punt Avui. Lleida 31-08-2015 Pàgina 36
-El Punt Avui. Maresme 31-08-2015 Pàgina 36

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/890308-lessencia-dels-sangtrait-reneix.html